

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Eckivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

COLLATIO III.

Mu^tti hⁱc illum uiderunt corporaliter, pauculū fructuū inde
nacti, quo minus inuisibiliō præsentia, uestra opinione, ex se
impotens hoc efficiet. Illuc enim sit imaginatio innouatio,
& internorū cogitatuū solicitorū ob præsentiam, medioc̄ tem-
pore intermittens, quæ a Deo præcepta sunt, mortis uideli-
cet cōtemplationem. Scitis nempe humanā memoriam esse
labilem & angustam, & in uno momento multa cogitare im-
potentem, hoc tamen extensus declarabitur in futuris sermo-
nibus fiendis, uolente Deo. Nunc quando placuerit ultra de
sacramentis loquuturus procedam.

D. ECKIVS.

Ex ratione adhēritiæ maneat. Quod tamen cōminiscit de
turmae suæ paucitate Zwinglij caussa, inconsuete præter
repit & labitur D. Oecolampadius. Quum enim indicaram
per Zwinglij doctrinā nostros maiores, sed & doctoris ma-
trem uel auiam idolatras fuisse, & ob id damnatos, diuertit in
personam Zwinglij monendo me ac alios dños, ut Thuregi-
um applicemus, eumq; instruamus. Opinor coram quovis
probo uiro me facile obtenturū, satis me fecisse, quippe quod
illum triginta tribus plus miliarib⁹ sequutus sum, quum ipse
ad nos tria dumtaxat miliaria uenire dedignetur, & in eum
locum, ubi maior est pars cantonū laudandī fœderis Helue-
tiorum, quibus merito fideret in tam firma securitate, que eti-
am Theucro satis esset, uti ego confido, quam sequi suadeat
unicum Heluetiorum cantonem.

Eugam quærit cum Berengario, quum enim induxeram
ante tot annos illum errorem ut hæreticum damnatum in sacro
concilio, illud pertransiens, in aliquibus uerbis Berengarij
reuocationis eius, immoratur & ipse quum non nesciat, quis
Christianus sensus in uerbis contineat, ad apparentiam tamen
tentat coram simplicibus oppugnare. Notum est enim in ar-
boris plantatiōe, quum plus nimio in unā partem minans in-
curuat, ad aliud latus plus debito trahit, quā illud rectitudo
in se

CONCLVSIO PRIMA.

in sepati queat, adhuc difficulter rectificatur. In eum modū quando patres uoluere mostales ab errore incuruatione abducere, uerba expresserunt huic errori magis aduersa.

Defacerdotū probor personis excusationem suam trans seo, multi tamen nouorū Christianorū contionatores inueniuntur dicētes, quantumq; sacerdos probus existat missam celebrans, carnisfex nihilominus censerī debeat.

Iactitatē doctor illud prædicare, quod Apostoli prædica uerūt, quare ergo non ostēdit qbus in locis Apostoli prædicāt runt corpus Christi in sacramēto nō esse, alia uerba demittēs.

Proponit Euangeliū efficiere populū pacificū, uerum est, at glossæ & paruula inuestigationes, per nouorū Christianorū prædicatores inductæ, omnē faciunt tumultū, inobedientiā, & totos inferos, quod ex illo apparet, quia pleriq; eorū proterue probis & simplicibus hoībus, præter Dei & hominum timorem prædicare audent Euangeliū sanguinē exposcere.

Septimo utit D. Oecolampadius consueto exercitio conationatorū nouorū fidelium in meis uerbis, quibus dixi præsentiam corporis Christi, & eius præciosi sanguinis magis deuotionem incitare, quā panis ipsorum pistorius, testor uos omnes auditores, testorū notariorū scripta. Adeſt tamen doctor meus, uerba mea inuertens, mihi impingit, quasi dixerim præsentia Christi meliorem esse, memoria passionis suæ, hoc forte nouit melius inducere, ob idq; illud sumpsit in manus. Et illud quoq; præstigiendo primo inducit præsentia corporis Christi impedimento esse deuotioni, cum declaratione infirmitatis intellectus nostri, qua simul multa intelligere nequeamus, quasi suus pistorius panis nihil impediat, sed plus promoueat contemplationem mortis Christi, quam met ipsum corpus. Secundo inducit uerba Christi, Thomæ dicta. Beatos esse credentes inuisa, quasi in sacramento neq; nos crederemus, & si non uideamus. Ideoq; uerba Christi nobis inseruiunt in magnam consolationē, quum dñm Ihesum in sacra

E

COLLATIO III.

mento non uidentes, nihilominus credamus, quod aduersarij in hoc articulo infideles, Cum Christi ecclesia non recognoscunt. Tertio ultra deducit corporeā Christi presentiā in multis hominibus nihil profuisse, uerū in his qui nullā habuerent fidem, quales fuerunt Iudas, Herodes, Cayphas. Multo aliter operata est, corporalis praesentia Christi in fidelib⁹. Ita & hoc die fatemur praesentiā Christi in sacramento, adhuc doctori inutilēm esse in Zwinglio, qui eius praesentiā non credit. Fructus autē ineffabiles facit dñs noster Ihesus Christus in ueneribili sacramento, in probis mortaliū cordibus fidelium.

Quarto inducit, & si frustra uerba Christi ad discipulos suos, Nisi abiero paracletus non ueniet, ubi palam est dñm nostrum Ihesum Christū de abitu ex hoc seculo per mortem loqui, ultra nobiscū non conuersaturus humano more uisibiliter, ut ante fecerat. Ideoq; domine doctor uos precor domino Ihesu hanc ne post hac faciat is irreuerentia, ut illius diuinā uerba ita dilaceretis uestram nouam doctrinam, cum hoc firmando contra sensum spiritus sancti.

Quinto aliquid probis imponit Christianis nunq; uerum futurū, depingit quā simus negotiosi in contemplatione corporis Christi, de quo omnes probi Christianae ecclesiæ filii scriunt rem aliter se habere. Nam eam ob caussam omnibus probis fidelibus instituit uenerabile sacramentū pascali tempore sumendum, quo in tempore præcipue recogitat passionem & mortem Christi. Et ut eo fidelibus non esset impedimento in gratijs agendis morti Christi retraxit festū corporis Christi post Pentecosten.

Adhuc autē stat conclusio mea intacta firma & inconcussa, rogo uos dñe doctor propter deū, opinamini errasse Christi anam ecclesiā in sacramento, uelitis hoc nobis indicare.

OECOLAMPADIVS.

Probi & dilecti Christofideles, non paruu⁹ fuit argumentum, quod in prioris sermonis calce eduxi, nec ulla adhuc uia solutum